

AEROMAGNETISK ANOMALIKART NORGE

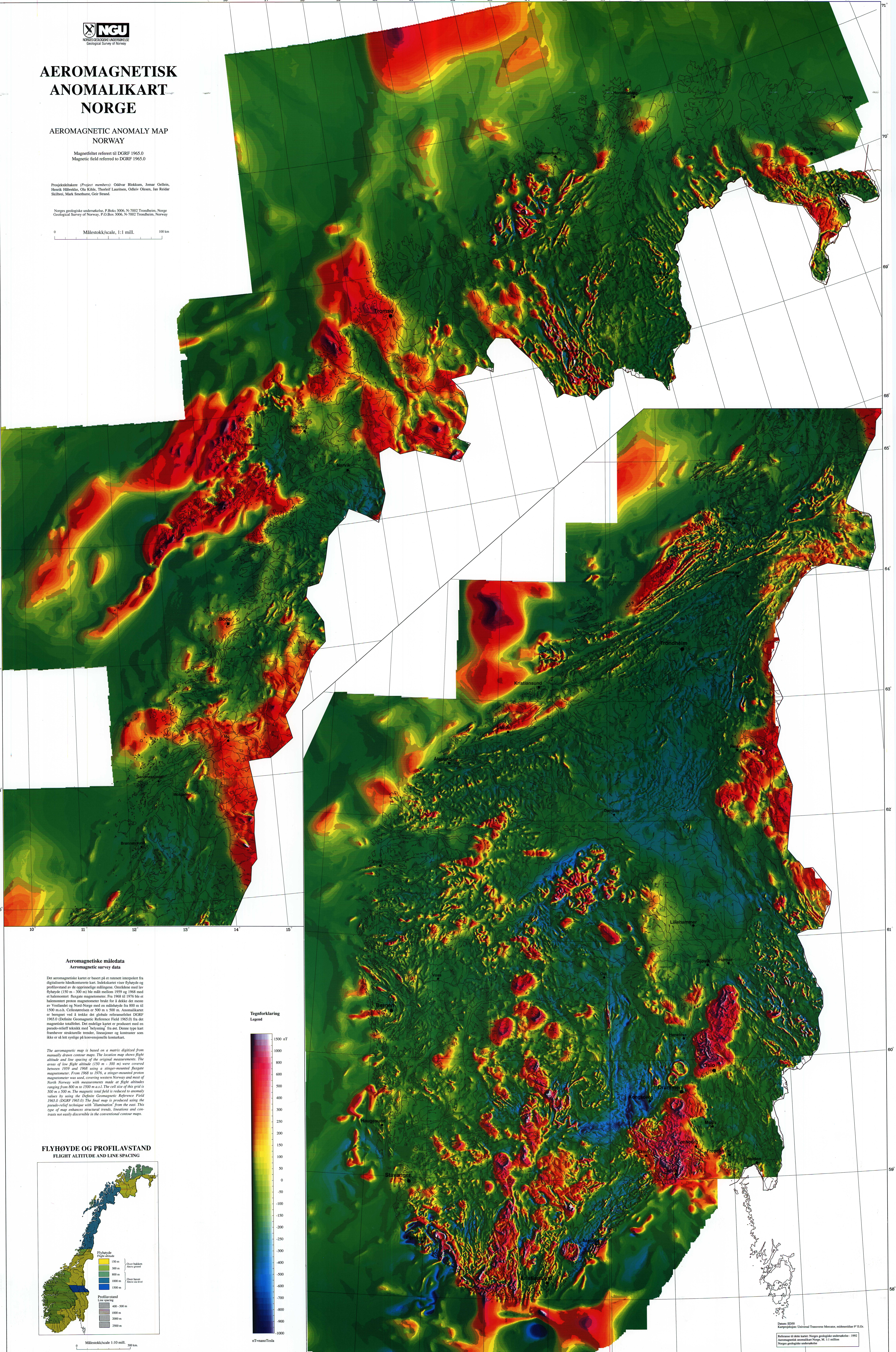
AEROMAGNETIC ANOMALY MAP NORWAY

Magnetfeltet referert til DGRF 1965.0
Magnetic field referred to DGRF 1965.0

Prosjektledere (Project members): Oddvar Bløkkum, Jonar Gellin, Henrik Hillebrekk, Ole Kålla, Thoralf Lauritsen, Olov Olsson, Jan Reidar Skilbrel, Mark Smethurst, Geir Strand.

Norges geologiske undersøkelse, P. Boks 3006, N-7002 Trondheim, Norge
Geological Survey of Norway, P.O. Box 3006, N-7002 Trondheim, Norway

Målestokk/scale, 1:1 mill. 100 km

Aeromagnetiske måledata

Aeromagnetic survey data

Det aeromagnetiske kartet er basert på et rutemessig interpolert fra digitaliserte håndkonturerte kart. Indekskarter viser flyhøyde og profilavstand av de opprinnelige målingene. Områdene med lav flyhøyde (150 m - 300 m) ble målt mellom 1959 og 1968 med et halbmagnetron flygnet magnetometer. Fra 1968 til 1976 ble et halbmagnetron proton magnetometer brukt for å dekke det meste av Vestlandet og Nord-Norge med en målhøyde fra 800 m til 1500 m o.a.s. Cellulosestrømmer er 500 m x 500 m. Anomalikartet er beregnet ved å trekke det globale referansefeltet DGRF 1965.0 (Definite Geomagnetic Reference Field 1965.0) fra det magnetiske totalfeltet. Det endelige kartet er produsert med en pseudo-relieff teknikk med "belysning" fra øst. Denne type kart framhever strukturelle trender, linjasjoner og kontraster som ikke er så lett synlige på konvensjonelle konturkart.

The aeromagnetic map is based on a matrix digitized from manually drawn contour maps. The location map shows flight altitude and line spacing of the original measurements. The areas of low flight altitude (150 m - 300 m) were covered between 1959 and 1968 using a stinger-mounted fluxgate magnetometer. From 1968 to 1976, a stinger-mounted proton magnetometer was used, covering western Norway and most of North Norway with measurements made at flight altitudes ranging from 800 m to 1500 m a.s.l. The cell size of this grid is 500 m x 500 m. The magnetic total field is reduced to anomaly values by using the Definite Geomagnetic Reference Field 1965.0 (DGRF 1965.0). The final map is produced using the pseudo-relief technique with "illumination" from the east. This type of map enhances structural trends, lineations and contrasts not easily discernible in the conventional contour maps.

Tegnforklaring

Legend

FLYHØYDE OG PROFILAVSTAND

FLIGHT ALTITUDE AND LINE SPACING

